

Sygn. akt I A Cz 2165/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2013 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący :

Sędzia SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Krakowie

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 12 października 2012, sygn. akt IC 212/12 w przedmiocie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu

p o s t a n a w i a :

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że ustanowić dla powódki pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego, którego wskaże Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w K..

Sygn. akt I A Cz 2165/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 października 2012r., Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek D. S. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazał, iż w myśl art. 117 § 5 k.p.c. Sąd uwzględni wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jeżeli jego udział w sprawie uzna za potrzebny. W ocenie Sądu I instancji wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż sprawa nie jest skomplikowana, a powódka nie ma problemów związanych z formułowaniem swych żądań i jest w stanie działać samodzielnie, tym bardziej, że sąd udziela stronie pouczeń.

Powyższe postanowienie zaskarżyła powódka, domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie wniosku. Podniosła, że pełnomocnik jest jej niezbędny, a pouczenia sądu nie spełniają w jej przypadku swojej roli.

Po rozpoznaniu zażalenia Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Potrzeba udziału w postępowaniu wykwalifikowanego pełnomocnika procesowego, jako niezbędna przesłanka jego ustanowienia podlega swobodnej ocenie sądu (por. m.in. orzeczenie SN z dnia 3 czerwca 1974 r., II CZ 94/74, niepubl.), jednakże ta ocena nie może być dowolna. Przesłankami ustanowienia takiego pełnomocnika będą z

całą pewnością, nieporadność strony, trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych oraz skomplikowanie sprawy pod względem faktycznym lub prawnym.

Powódka wprawdzie prezentuje aktywną postawę w postępowaniu sądowym, jednakże treść pism adresowanych do Sądu wskazuje, że skarżąca ma trudności z jasnym sformułowaniem podstawy faktycznej swych żądań, określeniem strony pozwanej czy też powołaniem dowodów na poparcie swoich twierdzeń.

Co istotne sprawa o ochronę dóbr osobistych z reguły nie należy do spraw nieskomplikowanych pod względem faktycznym i prawnym, tym bardziej, że pozwana rozszerzyła powództwo na osoby fizyczne.

Niewątpliwie taka sytuacja procesowa plus artykułowane przez powódkę problemy zdrowotne przemawiają za uznaniem, że dla zapewnienia stronie możliwości realnej obrony swych praw i dochodzenia roszczeń konieczne jest ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Skarżąca bowiem, jako osoba nieposiadająca wiedzy prawniczej, może nie podolać obciążającym jej obowiązkom procesowym, a nadmiernie wygórowane roszczenia majątkowe - w świetle podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia – mogą ją narazić na wysokie koszty procesu należne stronie przeciwnej, niezależnie od zwolnienia od kosztów sądowych.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie jak w sentencji na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 1 k.p.c.